

ἡμέρα. Τὴ νύφη σοῦ τὴν ἥρα καὶ πρὶν φύγει, τὴν ξέρεις. Μὴ μοῦ λές πάλι πῶς δὲν εἶνε ἀκόμα καιρός. Ἐχεις καιρό, παιδί μου, καὶ νὰ σπουδάζης, καὶ ν' ἀγαπᾷς τὴ Χρυσούλα σου, καὶ θὰ μαθαίνης περὶ γλήγορα σὰν τὴν ἀγαπᾷς. Ἡ καιμένη σὰν νὰ μισομυρίσθηκε κι' αὐτὴ κᾶτι τι ἀπ' τὸ ψι ψι ψι μας, καὶ κάθε λίγο ρωτᾷ πότε θᾶρθουνε τὰ γράμματά σας. Ὡς τὴν ὥρα δὲν φανίκαν ἀκόμα. Ἴσως αὔριο πρῶτ' θὰ τᾶχουμε. Πηγαίνω νὰ πλαγιαῖσω, ὑπερὰ ἀπὸ μιὰ καλὴ προσευχὴ γιὰ τὸν γυιόμα μου.

Ἡ μάννα σου.

Υ Γ. Καλὰ ποῦ δὲν ἔκλεισα τὸ γράμμα μου φέε. Σήμερα ἦλθαν τὰ γράμματά σας. Φαντάζεσαι τὴ χαρὰ μας. Βλέπεις δὲ καὶ ποῦ σοῦ γράψα σὰν νᾶξερα τί θὰ μοῦγραφες. Εἴμαστε λοιπὸν σύμφωνοι, δόξα νᾶχῃ ὁ Θεός. Νὰ μὴ σὲ χᾶσω, παιδί μου, κι' ἄς χαλάσῃ ὁ κόσμος.»

Ἐπέρασαν ἕξι μῆνες, ἐπέρασαν δώδεκα μῆνες. Ὁ Ζάνος εἶχε τώρα πατήσει τὰ εἴκοσι, ὁ Κομνηνὸς τὰ εικοσιένα. Ὁ Κομνηνὸς ὅμως ἦτανε κρόο παιδί πάντοτε, ἔπρεπε νὰ τὸν κουρτίσης γιὰ νὰ τὸν ἐνθουσιάσῃς. Ὁ Ζάνος ὅλο τὸ ἐναντίο! αὐτὸς ἔβγαζε σὰν μπαροῦτι ἅμα ἄκουγε νὰ σέρνεται ἔς τὸ δρόμο ποδόγυρος! Ἦτανε καὶ διακοπές τώρα, καὶ βγαίνανε οἱ δύο τους ἕνα καλὸ περίπατο κάθε βράδυ, ὑστερ' ἀπ' τὴ μελέτη τους. Τὸ σχέδιό τους ἦτανε νὰ μελετοῦν καὶ νὰ προγυμνάζουνται τὲς διακοπές γιὰ νὰ λιγοστέψουν τὴν ξενιτειά. Ἐσφίζανε λοιπὸν τὰ δόντια τους καὶ στερηθήκανε τὴν ἀπόλαυσι τῆς πατρίδας γιὰ κανὰ δύο μῆνες, ἂν καὶ κόστισε πολὺ τῆς Χαρίσαινας αὐτὴ ἡ ἀπόφασι.

Νᾶσαι νέος, νᾶσαι ὀμορφος, νᾶσαι Ζάνος, καὶ νὰ βλέπης, λέει, κάθε βράδυ μιὰ μαριόλα καστανομάτα νὰ περνᾷ καὶ νὰ σοῦ χαμογελᾷ, εἶνε, θαρρῶ, ἀρκετὸς πειρασμὸς καὶ γιὰ τὸν ἄϊ Ἀντώνη! αὐτὴ ἦταν ἡ θέσι τοῦ Ζάνου. Στὴν ἀρχὴ τὸ πῆρε γιὰ παιγνίδι, καὶ χωράτενε μάλιστα τοῦ Κομνηνοῦ γιὰ μερικὲς ἡμέρες, κι' ἂν δὲν ἐβγαίνε τώρα μοναχὸς τοῦ ὁ Ζάνος· αὐτὸ ἦτανε παραπολὺ γιὰ τὸ αἷμά του! Στὴν ἀρχὴ τὸν ἔτρωγε μιὰ περιέργεια, ποιά νᾶτανε; Καὶ τί καλοντυμένη! Καὶ κᾶποτε στ' ἄλογο! Ἄ, μακρὰ τὰ ρουχαλάκια σου, Ζάνε, ἔλεγε ἕξαφρα μοναχὸς του, αὐτὴ δὲν θέλει νὰ περάσῃ μόνο τὴν ὥρα της. Καὶ τί θάρρος! ἀκούε ἐκεῖ λέει, νὰ γυρίξῃ πίσω μὲ τ' ἄλογο γιὰ νὰ μὲ ξαναδῇ! Μωρ' αὐτὴ εἶνε ἀγόρι, ὄχι κορίτσι! ὡς τόσο ποιά νᾶνε!

Εἶχε δὲν εἶχε τόμαθε πῶς ἦτανε μοναχοκὸρη τοῦ Σιὸρ Πεζούλη, ποῦ ἦλθε πέρσι βαθύπλουτος ἀπ' τὴν Εὐρώπη κι' ἀποκαταστάθηκε ἔς τὴν Ἀθήνα. Ἦτανε κι' αὐτὸς ἕνας ἀπ' τοὺς ὀλίγους γνωστικούς ποῦ προφθάσανε νὰ μαζέψουνε τὸ δικό τους καὶ νὰ ἔλθουν νὰ γείνουν κᾶτι τι στὸν

τόπο τους μέσα. Ὅσοι κολλήσανε στὴν Εὐρώπη, οἱ περισσότεροὶ ἐχάσανε καὶ τὸ δικό τους· τοὺς ἔχασε κι' ὁ τόπος τους.

Σὰν εὐχαρίστησε τὴν περιέργειά του ὁ Ζάνος, ἂν καὶ ἐκούνησε τὸ κεφάλι του μ' ἕνα σατυρικὸ χαμόγελο, ἀπὸ μέσα του ὅμως, τὸ εὐχαριστήθηκε, ἐκολακεύθηκε. Πηγαίνει σπιτί, ρωτᾷ τὸν Κομνηνὸ πῶς εἶνε, τὸν παραγγέλλει σὰν καλὸς γιατρὸς νὰ προφυλαχθῇ μερικὲς ἡμέρες ἀκόμα καὶ νὰ μὴν ἔβγῃ, καὶ τρέχει ἔς τὴν κάμαρά του· ὁ νοῦς του τώρα ἄρχισε νὰ γυρίξῃ. Δὲν μπορούσε νὰ ἡσυχάσῃ.

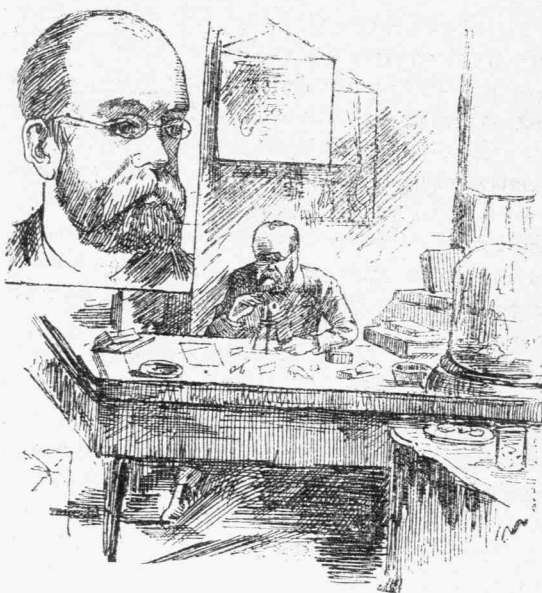
— Ὦχ, ἀδελφέ! μισομυρίζεις ἕξαφρα, νέος εἶμαι θὰ διασπεδάσω νὰ ἡ ὥρα νὰ τὴν παντρευτῶ κιόλας! Σὰν νὰ λέμε θᾶφρατῶ ψεύτης ἔς τὴ μάννα μου! τὴν καυμένη τὴ μάννα μου!

[Ἐπετα: συνέχεια]

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΤΑ ΒΑΚΤΗΡΙΔΙΑ ΤΗΣ ΦΘΙΣΕΩΣ

Ἐπειδὴ μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ Κῶχ πολὺς λόγος γίνεταί νῦν περὶ βακτηριδίων καὶ θὰ γίνεταί ἐν ὅσῳ αἱ μολυσματικαὶ νόσοι μαστιζοῦσι τὸ ἀνθρώπινον γένος, δημοσιεύομεν τρεῖς εἰκόνας παριστώσας τὰ παράδοξα ταῦτα ὄντα ἐντὸς τῶν πτυέλων φθισικοῦ.

Ὁ Κῶχ εἰς τὸ σπουδαστήριόν του.

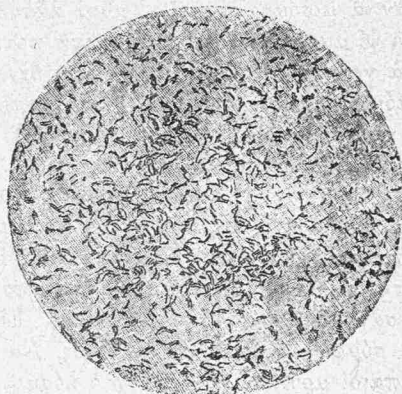
Εἰς τὴν α'. εἰκόνα φαίνονται ὀλίγιστοι μόνον κόκκοι μετὰ σειρῶν γραμμωδῶν συνισταμένων ἐκ μυριάδων βακτηριδίων, οὐχὶ λίαν καθαρῶς διακρινομένων. Εἰς τὴν β'. ὅμως εἰκόνα ἀπομονωθέντα ὀλίγα τινὰ τοιαῦτα βακτηρίδια διὰ διαφόρων μεθόδων ἐκαλλιεργήθησαν ἐντὸς ἰδιαζόντος θρεπτικοῦ ὑγροῦ καὶ διὰ τοῦτο ἀνεπτύχθη ἐντὸς

αὐτοῦ μόνον τὸ εἶδος τοῦτο τῶν βακτηριδίων. Ἡ γ'. εἰκὼν τέλος παριστᾷ τὰ βακτηρίδια ταῦτα κατὰ σωρείας μετὰ βλάννης ἀνάμικτα μετὰ δεκαπενθήμερον ἀνάπτυξιν.

ἀνέλθη εἰς δέκα ἕξ καὶ ἡμισυ ἑκατομμύρια μετὰ δύο ἡμέρας εἰς 281 1]2 δισεκατομμύρια, μετὰ τρεῖς δὲ εἰς 4,772 τρισεκατομμύρια!!! Ἐκ τούτου ἐξηγεῖται διατί τὰ φυτὰ ταῦτα εἶνε πανταχοῦ

Καὶ αἱ τρεῖς αὐταὶ εἰκόνες παριστάνουσι τὰ βακτηρίδια ὅπως φαίνονται ὑπὸ τὸ μικροσκόπιον, μεγαλύτερα κατὰ 1200 φορές. Καὶ εἰς τὰς τρεῖς δὲ εἰκόνας τὰ βακτηρίδια εἶνε χρωματισμένα δι' ἰδίων χρωματιστικῶν οὐσιῶν ἐχουσῶν τὴν ιδιότητα νὰ βάψωσι μὲν ἐρυθρὰ ἢ κυανὰ τὰ βακτηρίδια νὰ μὴ βάψωσι δὲ περὶ τὰ αὐτὰ στοιχεῖα τῶν πτυέλων ἢ τὰ ἀποτρίμματα τῶν ἰσθῶν.

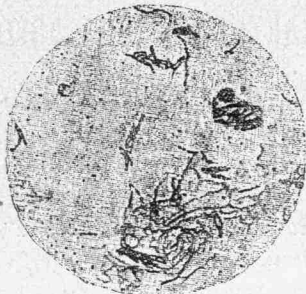
Καὶ τὰ βακτηρίδια τῆς φυματιώσεως ὅπως καὶ πᾶν ἄλλο βακτηρίδιον ἀνήκουσιν ὅχι εἰς τὰ ζῶα, ὅπως τινὲς τῶν ἀπλουστέρων νομίζουσιν, ἀλλ' εἰς τὰ φυτὰ καὶ μάλιστα εἰς τὰ ἀτελῆ φυτὰ, οὐδὲν ὅμως δὲ ἔνεκα τούτου δικαιολογεῖται ἢ ὑπὸ τῶν

Καθαρὰ καλλιέργεια Βακτηριδίων τῆς φυματιώσεως.

παρόντα καὶ τὰ πάντα πληροῦντα· διότι ἅμα ξηρανομένου τοῦ ὕδατος ἐν ᾧ ἐσήποντο οὐσίαι ἢ τοῦ ζωϊκοῦ ἰστοῦ ἢ φυτικοῦ ἰστοῦ ἐν οἷς ταῦτα ἔζων, ταῦτα πρᾶσσοῦνται καὶ ὑπὸ τῆς ἐλαφροτέρας πνοῆς τοῦ ἀέρος καὶ ὡς ἀόρατοι μὲν ἀλλὰ πικνύονται νιφάδες πληροῦσι τὰ κάτω στρώματα τῆς περὶ τὴν γῆν ἀτμοσφαιράς.

Ὁρισμένα εἶδη βακτηριδίων ἐπιπίπτοντα ἐπὶ ὀργανικῶν σωμάτων (ζῶων ἢ φυτῶν) ἀπὸ τῶν ὁποίων ἔλειψεν ἡ ζωὴ προκαλοῦσι τὴν σήψιν αὐτῶν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν. Ταῦτα εἶνε τὰ ἀβλαβῆ βακτηρίδια, τὰ ὁποῖα περιβάλλ-

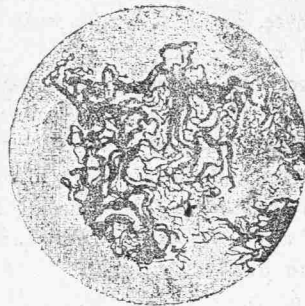
Βακτηρίδια παρατηρούμενα ἐντὸς πτυέλου

Γάλλων εἰσαχθεῖσα εἰς χρῆσιν καὶ μόνον ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Ἑλλήνων διαδοθεῖσα λέξις μικροβία, ἣτις ἀκριβῶς ἐξεταζομένη δὲν θὰ εἴπῃ τίποτε. Εἰς τὴν κυρίως χώραν τῆς σπουδῆς τῶν ὄντων τούτων, τὴν Γερμανίαν, ἐπικρατοῦσι τὰ ὀνόματα βακτηρίδια καὶ σχιζομύκητες, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ὑποδεικνύει τὴν μορφήν τῶν φυταρίων τούτων τὸ δὲ δεύτερον τὸν τρόπον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν ἐν τῷ κλίματι τῶν φυτῶν.

Εἶνε λοιπὸν καὶ τὰ βακτηρίδια μύκητες μικροσκοπικοὶ παραγόμενοι διὰ σχισμοῦ τοῦ ἐπιμήκους αὐτῶν σώματος ἢ διὰ σπορίων μικρῶν ἐντὸς αὐτῶν σχηματιζομένων. Ὁ πολλαπλασιασμὸς δὲ τῶν βακτηριδίων γίνεται τάχιστος καὶ καταπληκτικὸς.

Ὅπως δὴ ὄσωμεν ἰδέαν τινα τῆς ταχύτητος καὶ τῆς ἀφθονίας τῆς πολλαπλασιασμοῦ τῶν βακτηριδίων ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ἐντὸς κοινοῦ ποτηρίου πλήρους ζωμοῦ κρέατος ἐκτεθειμένου χρόνον τινὰ εἰς τὸν ἀτμοσφαιρικὴν ἀέρα ὑπάρχει ἐν καὶ μόνον βακτηρίδιον. Τοῦτο μετὰ παρέλευσιν ὥρας θὰ διαίρεθῇ εἰς δύο, τὰ δύο δὲ ταῦτα μετὰ μίαν ὥραν θὰ εἶνε 4, μετὰ τρεῖς ὥρας 8, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Μετὰ 24 ὥρας ὁ ἀριθμὸς τῶν βακτηριδίων θ'

Τὰ αὐτὰ μετὰ δεκαπενθήμερον ἀνάπτυξιν.

λοῦσιν ἡμᾶς διημεκῶς χωρὶς νὰ προκαλῶσι βλάβην τινὰ ἐπὶ τοῦ σώματός μας. Ἐκτὸς τούτων ὅμως ὑπάρχουσι καὶ ἄλλα ἄτινα ἐπιφέρουσιν ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὰς τῶν ζωϊκῶν ἰσθῶν καὶ ἐνῶ ἀκόμη ζῆ τὸ ζῶον καὶ ταῦτα εἶνε τὰ ἐπικίνδυνα καὶ θανατηφόρα. Τοιαῦτα εἶνε τὰ βακτηρίδια τῆς εὐλογίας, τῆς διφθερίτιδος, τοῦ τύφου κ.τ.λ. Εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἀνάγονται καὶ τὰ βακτηρίδια τῶν παρατιθεμένων εἰκόνων, τὰ τῆς φθίδεως. Πλείονα περὶ βακτηριδίων ἐδημοσιεύθησαν ἄλλοτε ἐν τῇ Ἑστίᾳ. (Ἀόρατοι εὐεργεταὶ τῆς ἀνθρωπότητος Τόμ. KB. Ἀριθ. 495). Μ*